

Inhoud

I Hellen?

Het grote licht van het paradijs *versus* de kleine lichtjes (*luciole*) in de hellekring van de ‘slechte raadgevers’ (p. 11). – Dante omgekeerd in de tijd van de moderne oorlog (p. 13). – Een jongeman ontdekt in 1941 in vuurvliegjes vonkjes van verlangen en onschuld (p. 16). – Een politieke kwestie: Pier Paolo Pasolini in 1975, het neofascisme en het verdwijnen van de vuurvliegjes (p. 22). – Het volk, zijn verzet, zijn voortleven, vernietigd door een nieuwe dictatuur (p. 27). – Een werkelijkheid geworden hel? Pasolini’s apocalyps afgewezen, nagevoeld, bevestigd en overtroefd (p. 33).

II Voortleven

Zijn *alle* vuurvliegjes verdwenen, of leven zij *ondanks alles* voort? De poëtisch-visuele ervaring van het interval bij Denis Roche: opnieuw verschijnen, opnieuw verdwijnen (p. 38) – Kleine lichtjes: gedeterritorialiseerd, politiek, collectief. De politieke en seksuele wanhoop van Pasolini. Geen levendige gemeenschap zonder een fenomenologie van de presentatie: de lichtende geste van de vuurvliegjes (p. 44). – Walter Benjamin en dialectische beelden. Elke manier om iets te verbeelden is een manier om aan politiek te doen. Politiek van het voortleven: Aby Warburg en Ernesto De Martino (p. 49).

III Apocalypsen?

De eigen tijd ondervragen aan de hand van paradigma's en een filosofische archeologie: Giorgio Agamben met Pasolini (p. 55). – De 'vernietiging van de ervaring': apocalyps, rouw om de kindertijd. Tussen vernietiging en verlossing (p. 58). – Kritiek op de apocalyptische toon door Jacques Derrida en kritiek op wat in de verrijzenis ongedacht is gebleven door Theodor Adorno (p. 64). – Voor een theorie van het voortleven bestaat er noch een totale vernietiging, noch een finale verlossing. Beeld *versus* horizon (p. 69).

IV Volken

Lichten van de macht *versus* lichtvonkjes van de tegenmacht: Carl Schmitt *versus* Benjamin. Agamben voorbij alle scheiding (p. 73). – Totalitarisme en democratie volgens Agamben *via* Carl Schmitt en Guy Debord: van de acclamatie naar de publieke opinie. Volk gereduceerd tot uniformering en negativiteit (p. 78). – De filosofische archeologie van Benjamin vereist de 'ritmiek' van voor- en tegenspoed, van acclamaties en revoluties (p. 88).

V Vernietigingen?

Beeld *versus* horizon: het dialectische vonkje *door-kruist* met intervallen *de horizon* (p. 92). – Mogelijkheden (ressources) van het beeld *versus* horizonten zonder mogelijkheden. Verval is niet hetzelfde als verdwijnen. Afbuiging, gevolg, vertakking (p. 96). – Het onschatbare *versus* devaluatie. De onzuivere

tijdelijkheid van het verlangen *versus* de uitzichtloze tijden van de vernietiging en de verlossing. Woorden en beelden tevoorschijn laten komen (p. 100).

VI Beelden

Dromen tevoorschijn brengen: Charlotte Beradt of het vuurvliegjesweten. Getuigenis en vooruitblik. De autoriteit van de stervende (p. 106). – Terugtrekkingen in de duisternis, sprankjes licht. Georges Bataille tijdens de oorlog: barst, erotiek, innerlijke ervaring. Politieke verheldering en niet-weten (p. 111). – Het onvernietigbare, de gemeenschap die blijft: Maurice Blanchot. Stukjes menselijkheid in de 'kloof tussen verleden en toekomst': Hannah Arendt en de 'diagonale kracht' (p. 118). – Lichten van de heerschappijen *versus* lichtvonkjes van de volkeren. De vuurvliegjesbeelden van Laura Waddington. Het pessimisme organiseren (p. 123).

Noten	130
Annotaties	149
Nawoord	151